

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 22Cb/99/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713212047
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Ragan
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2014:7713212047.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudcom JUDr. Igorom Raganom, v právnej veci navrhovateľa : EKVIA s.r.o. , so sídlom Priemyselná 11, Nitra 949 05, IČO: 31 426 085, zastúpený Jurovatý & Partners, s. r. o., so sídlom Námestie SNP 14, Bratislava 811 06, IČO: 36 862 703, proti odporcovi: ILaS MARKET s.r.o., so sídlom Prof. Hlaváča 1885/9, Michalovce 071 01, zastúpený JUDr. Monikou Ilčišínovou, advokátom, AK so sídlom Herľanská 547, Vranov nad Topľou, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že zmluva o predaji časti podniku, uzavretá dňa 1.8.2011 medzi ILaS COMPANY s.r.o., IČO: 36 462 012, teraz vystupujúci pod obchodným menom SEXTETO s.r.o. ako predávajúcim a ILaS MARKET s.r.o., IČO: 43 867 651 ako kupujúcim, na základe ktorej spoločnosť ILaS COMPANY s.r.o. previedla časť svojho podniku na ILaS MARKET s.r.o. je voči navrhovateľovi n e ú č i n n á.

Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 3 921,27 EUR pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 99,50 EUR a trov právneho zastúpenia vo výške 3 821,77 EUR, tie na účet právneho zástupcu žalobcu, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu dňa 30.7.2013 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu dlžníka, ktorým je zmluva o predaji časti podniku uzavretá dňa 1.8.2011 medzi spoločnosťou SEXTETO s.r.o. ako dlžníkom navrhovateľa (ďalej ako dlžník) a odporcom.

Tento návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu v Michalovciach, sp. zn. 18Cb/167/2009-167 bola obchodná spoločnosť SEXTETO s.r.o. (v tom čase podnikajúca pod obchodným menom ILaS COMPANY s.r.o.), so sídlom Snina, Strojárska 2740, povinná zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 36.774,37 EUR s príslušenstvom, titulom úhrady ceny za dodaný tovar. Dlžník svoju povinnosť nesplnil, preto navrhovateľ zahájil exekučné konanie na Exekútorskom úrade JUDr. Marianny Vargovej, so sídlom v Trebišove, pod č. Ex 4/2012, za účelom vymoženia pohľadávky s príslušenstvom. Zmluvu o predaji časti podniku zo dňa 1.8.2011, ktorú uzatvoril dlžník, ako predávajúci a odporca, ako kupujúci sa zaviazal dlžník previesť časť podniku na odporcu a odporca sa zaviazal zaplatiť dlžníkovi kúpnu cenu. V čase uzavretia zmluvy o predaji časti podniku bol odporca spoločníkom dlžníka a podieľal sa na základnom imaní dlžníka peňažným vkladom vo výške 11.640 EUR. Tým, že dlžník previedol časť majetku na základe zmluvy o predaji časti podniku na odporcu, kvalifikovane zmenšil svoj majetok a znemožnil tak uspokojenie navrhovateľovej pohľadávky, ako aj uspokojenie súvisiacich nárokov. Keďže odporca je spoločníkom dlžníka, úmysel ukrátiť navrhovateľa, ako veriteľa, sa prezumuje v zmysle ust. § 42 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka. Zároveň poukázal na znenie § 42 ods. 1, prvá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa ods. 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné.

K doručenej žalobe sa vyjadril odporca písomným podaním zo dňa 18.9.2013 /čl. 34 -35/ v ktorom uviedol, že s návrhom nesúhlasí, pretože ten je nedôvodný. Dlžník navrhovateľa uzavrel zmluvu o predaji časti podniku s odporcom za odplatu, takže naopak mal snahu vysporiadať a uspokojiť evidované záväzky. Navrhovateľ zároveň nepreukázal svoj naliehavý právny záujem na rozhodnutí vo veci. Odporca ako kupujúci nadobudol na základe platnej a účinnej zmluvy časť podniku a v prípade, že navrhovateľ mal nejaké pochybnosti, resp. nesúhlasil s touto zmluvou, mal zákonné možnosti v súlade s § 478 a násl. Obchodného zákonníka, domáhať sa svojho nároku. Keďže tak neučinil, nárok je premlčaný a odporca nie je v spore pasívne legitimovaný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a svedkov, oboznámením s obsahom listinných dôkazov založených v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

Dlžník ako predávajúci a odporca ako kupujúci uzavreli dňa 1.8.2011 zmluvu, ktorú označili ako Zmluva o predaji časti podniku, podľa § 476 a násl. Obchodného zákonníka /čl. 66 - 93/. V článku II. zmluvy je uvedené, že predmetom zmluvy je predaj časti podniku predávajúceho (dlžníka), ktorá tvorí samostatnú organizačnú zložku a to samostatné maloobchodné predajne potravín kupujúcemu (odporcovi) a ich zoznam vrátane adries, tvorí prílohu k tejto zmluve. Predávajúci sa uvedenou zmluvou zaviazal previesť na kupujúceho vlastnícke právo na veci, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu spôsobilého podniku (maloobchodné predajne) a ktoré sú uvedené v účtovnej evidencii predávaného podniku a to: hnuiteľný majetok - HIM a tovarové zásoby (príloha č. 1 zmluvy), pohľadávky (príloha č. 2 zmluvy), záväzky (príloha č. 3 zmluvy), práva a povinnosti vyplývajúce z pracovno-právnych vzťahov. V článku III. zmluvy je uvedené, že kupujúci účinnosťou zmluvy vstupuje ako univerzálny nástupca do všetkých práv a povinností týkajúcich sa vecí zahrnutých do predaja časti podniku a to hlavne do všetkých práv a povinností vo vzťahu k orgánom štátnej správy, orgánov samosprávy, k obchodným zmluvám, nájomným a podnájomným zmluvám, zmluvám o dodávke energií, súdnych konaní, všetkých ďalších zmlúv. V článku V. bod 5 sa kupujúci a predávajúci dohodli, že vzhľadom k obchodnému menu predávajúceho „ILaS“, ktorý vykonával dlhodobu podnikateľskú činnosť v maloobchodných predajniach, ktoré sú predmetom predaja za podmienok tejto zmluvy a toto obchodné meno je všeobecne známe a zaužívané v obchodných vzťahoch a vo vzťahu k odberateľom či dodávateľom ako aj konečným spotrebiteľom, kupujúci rozhodol aj o zmene obchodného mena prijatím rozhodnutia na mimoriadnom valnom zhromaždení a to tak, že obchodné meno kupujúceho TATRAVEL TOUR s.r.o. sa mení na ILaS MARKET s.r.o.. Z prílohy č. 1 k zmluve vyplýva, že zásoby na centrálnom sklade sú vo výške 1 144,45 EUR, zásoby v maloobchodných predajniach vo výške 428 166,62 EUR a stav v pokladni v jednotlivých PJ je vo výške 69 145,28 EUR. Z prílohy č. 2 vyplýva, že pohľadávky podľa účtovného stavu k 1.8.2011 predstavujú sumu 141 277,58 EUR. Z prílohy č. 3 vyplýva, že záväzky podľa účtovného stavu k 1.8.2011 predstavujú sumu 639 733,93 EUR. V prílohe č. 4 je uvedená dohodnutá kúpna cena vo výške 1 000,- EUR. Z prílohy č. 5 vyplýva zoznam jednotlivých maloobchodných predajní potravín, ako aj práva a povinnosti vyplývajúce z pracovno-právnych vzťahov k zamestnancom a to Ing. Matúšovi Šándorovi, vo funkcii odborný referent.

Okrem citovanej zmluvy o predaji časti podniku dňa 1.8.2011 uzavrela spoločnosť ILaS COMPANY s.r.o. ďalšie dve zmluvy o predaji časti podniku a to zmluvu o predaji časti podniku s kupujúcim Cyprián - Sladký svet s.r.o., predmetom ktorej mali byť samostatné prevádzkové jednotky slúžiace na prevádzkovanie cukrárni a pizzérii „Cupika“, vrátane cukrárenskej výroby /čl. 94 - 105/ a zmluvu o predaji časti podniku s kupujúcim KITOMA s.r.o., kde predmetom zmluvy je predaj časti podniku predávajúceho, ktorý tvorí samostatnú organizačnú zložku a to samostatné prevádzky pekárni /čl. 39 - 65/.

Z výpisu z obchodného registra odporcu /čl. 5 - 6/ vyplýva, že obchodné meno odporcu od 7.12.2007 do 10.8.2011 bolo TATRAVEL TOUR s.r.o., od 11.8.2011 je to ILaS MARKET s.r.o.. Ako spoločník a konateľ je vedený od 7.12.2007 Ing. Matúš Šándor.

Z výpisu z obchodného registra spoločnosti SEXTETO s.r.o. /čl. 7 - 9/ vyplýva, že od 1.1.2007 do 23.8.2011 vystupovala pod obchodným menom ILaS COMPANY s.r.o., od 24.8.2011 do 2.8.2012 pod obchodným menom ILaS GROUP s.r.o. a od 3.8.2012 vystupuje pod obchodným menom SEXTETO s.r.o.. Ako jeden zo spoločníkov uvedenej spoločnosti je uvedená spoločnosť ILaS MARKET s.r.o., teda odporca. Ako štatutárny orgán - konateľ je vedený Ing. Viktor Macko od 20.12.2012. Funkciu konateľa vykonával aj Martin Kochman a to v období od 1.1.2007 do 19.12.2012.

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce, zo dňa 20.8.2010, č.k. 18Cb/167/2009-167 súd uložil žalovanému ILaS COMPANY s.r.o. (teraz SEXTETO s.r.o.), uhradiť navrhovateľovi sumu 36 774,37 EUR s príslušenstvom a trovy konania. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach dňa 1.10.2011 / čl. 10-15/.

Z oznámenia JUDr. Marianny Vargovej, súdnej exekútorky, Exekútorový úrad Trebišov /č.l. 36 -38/ vyplýva, že na uvedenom úrade je vedené exekučné konanie oprávneného - navrhovateľa proti povinnému - SEXTETO s.r.o., pre vymoženie sumy 36 774,37 EUR s prísl., pod sp. zn. Ex 4/2012. Z výsledkov šetrení bolo zistené, že povinný nemá nehnuteľný majetok v rámci celej SR. Z účtov v bankách súdneho exekútora neboli zaslané žiadne finančné prostriedky. Pokiaľ ide o hnutel'ný majetok, boli zistené motorové vozidlá, ktoré sú však blokováné v prospech skôr začatých exekučných konaní, hnutel'ný majetok nebol zistený, aj z dôvodu zrušenia obchodných prevádzok. Štatutárny orgán povinného, Martin Kochman so súdnym exekútorom nekomunikuje.

Štatutárny orgán žalobcu, Ing. Emil Kviatkovsky na pojednávaní dňa 25.20.2013 uviedol, že spolupráca so spoločnosťou ILaS COMPANY s.r.o., teda dlžníkom (teraz SEXTETO s.r.o.) bola spočiatku bezproblémová, následne neboli uhradené jednotlivé faktúry, preto bol jednať za p. Ilčišinom vo Vranove nad Topľou, ktorý vystupoval za spoločnosť ILaS COMPANY s.r.o. ako majiteľ. Ten mu oznámil, že uhradí pohľadávky iba tých dodávateľov, s ktorými počíta do budúca. Preto si navrhovateľ musel uplatniť svoju pohľadávku voči spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o. súdnou cestou.

Svedok Ing. Jana Dil'ová, zamestnanec navrhovateľa, pri svojom výsluchu uviedla, že v čase, keď navrhovateľ dodával dlžníkovi, ILaS COPANY s.r.o. jednotlivý tovar, tak to bolo medzi inými na prevádzky v Nacinej Vsi. Uvedená prevádzka funguje aj teraz pod označením ILaS.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní dňa 25.11.2013 zotrval na tom, že nárok navrhovateľa nie je dôvodný, pretože pokiaľ ide o samotnú zmluvu o predaji časti podniku, ktorú uzavrel odporca ako kupujúci a dlžník navrhovateľa ako predávajúci, ide o absolútny obchodno-závazkový vzťah v zmysle Obchodného zákonníka, kde sa môže veriť v prípade, že má za to, že ide o ukracujúci právny úkon, domáhať v zmysle zákonných lehôt podľa § 478 Obchodného zákonníka, podaním odporu na súde do 60 dní, resp. najneskôr do 6 mesiacov, čo v danom prípade nebolo splnené. Pretože došlo k zmeškaniu zákonnej lehoty a keďže ide o špeciálne ustanovenie vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o odporovateľnosti právneho úkonu nemožno na danú vec aplikovať.

Odporca predložil v konaní dňa 24.2.2014 odstúpenie od zmluvy o predaji časti podniku, datované 15.2.2012 /čl. 144/ v ktorom je uvedené, že odporca odstupuje od zmluvy o predaji časti podniku uzavretej so spoločnosťou ILaS COMPANY s.r.o. z dôvodu, že predmet zmluvy nie je spôsobilý na dohodnutý účel, čo písomne oznámili v súvislosti s problémami pri prevádzkovaní maloobchodných predajní, ktoré boli pred tým predmetom prevodu vo vzťahu k RÚVZ a ŠV a PS, na čo predávajúci nereagoval. Vady sú podľa kupujúceho neodstrániteľné a zároveň nebola spísaná zápisnica a odovzdaní a prevzatí časti podniku v súlade s § 483 Obchodného zákonníka. Odstúpenie od zmluvy bolo kvalifikované s poukazom na ust. § 486 ods. 2 Obchodného zákonníka. Listina je opatrená odtlačkom pečiatky predávajúceho s poznámkou, prevzal dňa 16.2.2012.

Štatutárny orgán odporcu, Ing. Matúš Šandor, pri svojom výsluchu dňa 24.2.2014 uviedol, že odporca pôvodne prevádzkoval cestovnú agentúru, avšak on bol vo funkcii výkonného riaditeľa spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o., maloobchodné prevádzky poznal a chcel v nich podnikáť, preto oslovil ILaS COMPANY s.r.o. a následne sa s ním dohodol na predaji týchto maloobchodných predajní potravín. Keďže jednotlivé štátne orgány od odporcu ako kupujúceho vyžadovali na novo vydanie povolení, nové kontrolné konania, certifikáty a posudky, pričom kupujúci mal za to, že prechádzajú všetky záväzky ako aj práva spojené s maloobchodnými predajňami, na základe toho odstúpil od zmluvy o predaji časti podniku. Uvedené odstúpenie bolo doručované zamestnancovi spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o.. Nevedel sa vyjadriť, či na základe tohto odstúpenia si kupujúci prišiel prevziať nejaké hnutel'né veci, resp. prevádzky, či sa uzatvárala nejaká spätná zmluva, resp. či v účtovníctve naďalej odporca vedie pohľadávky zo zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 1.8.2011. Čo sa týka prevádzok jednotlivých predajní, odporca používal nové nájomné zmluvy, časť prevádzok sa pozatvárala, niečo sa prikúpilo. Uviedol, že sa uzatvárali aj ďalšie zmluvy so spoločnosťou ILaS COMPANY s.r.o., avšak bližšie sa už na to nepamätal. Čo sa týka

uzatvorenia zmluvy o predaji časti podniku, vtedy jednal s p. Kochmanom, ako štatutárnym orgánom spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o.. Nevedel uviesť, prečo práve suma 1 000,- EUR tvorila kúpnu cenu. Potvrdil, že mu bolo známe, že spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o. v čase uzatvárania zmluvy o predaji časti podniku mala nejaké finančné problémy. Viac sa však o to nezaujímal. Zároveň sa nevedel vyjadriť, či sa zúčastňoval valných zhromaždení spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o., ako konateľ a spoločník spoločnosti ILaS MARKET s.r.o., resp. či v súvislosti s odstúpením od predaja časti podniku bolo doručované niečo na zápis do obchodného registra Účtovníctvo odporcu vedie Ing. Ľubomíra Suchá.

Okresný súd v Humennom rozsudkom zo dňa 24.3.2014, sp. zn. 17C/301/2013 v právnej veci navrhovateľa EKVIA s.r.o. proti odporcovi Rozárka s.r.o. (pred tým obchodné meno KITOMA s.r.o.) určil, že zmluva o predaji časti podniku uzatvorená dňa 1.8.2011 medzi dlžníkom a odporcom, na základe ktorej dlžník predal časť svojho podniku odporcovi voči navrhovateľovi je neúčinná /čl. 177 - 183/.

Zo zápisnice z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o. zo dňa 18.3.2011 /čl. 171 - 173/ vyplýva, že sa na ňom zúčastnili za spoločnosť TATRAVEL TOUR s.r.o. (teraz ILaS MARKET s.r.o., teda odporcu) Ing. Matúš Šandor a ako konateľ ILaS COMPANY s.r.o. Martin Kochman.

Zo zápisnice z rokovania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti ILaS GROUP s.r.o., teraz SEXTETO s.r.o. vyplýva, že za ILaS MARKET s.r.o. sa zúčastnil Ing. Matúš Šandor /čl. 174-175/.

Z organizačnej štruktúry spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o. vyplýva, že výkonným riaditeľom a manažérom divízie maloobchodu je Ing. Matúš Šandor /čl. 176/.

V konaní vypočutý svedok Martin Kochman, bývalý štatutárny orgán - konateľ spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o. pri svojom výsluchu dňa 6.6.2014 uviedol, že spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o. sa pôvodne darilo, potom prišiel útlm z dôvodu konkurencie. Funkcia konateľa mu zanikla z dôvodu, že sa jej vzdal. V tom čase firma už vypredával len zásoby. Firma mala viacerých veriteľov v roku 2011 a platby prebiehali podľa toho, ako mala firma na nich prostriedky. Z dôvodu vysokej konkurencie na trhu došlo k predaju časti podniku tak, ako to vyplýva z jednotlivých zmlúv o predaji časti podniku, kde ako predávajúci vystupoval ILaS COMPANY s.r.o.. S ponukou na predaj časti podniku maloobchodných predajní ho oslovil štatutárny orgán odporcu, Ing. Šandor. Suma 1 000,- EUR bola stanovená ako symbolická preto, že predávajúci mal veľké množstvo veriteľov. Čo sa týka samotnej realizácie predaja časti podniku, boli vyhotovené súpisy majetku, na základe ktorých došlo k odovzdaniu a prevzatíu jednotlivých maloobchodných predajní potravín. Došlo fyzicky k odovzdaniu a prevzatíu týchto prevádzok. Kupujúci si tieto prevádzky prevzal. Následne kupujúci odstúpil od zmluvy z dôvodu, že tam neprešli nejaké práva na kupujúceho, resp. že boli problémy s tým, že štátne orgány neakceptovali pôvodné povolenia kupujúceho a na novo sa museli vybavovať nové povolenia. Zase sa robili preberacie a odovzdávacie protokoly, časť zásob bola rozpredaná a taktiež sa neobnovili pôvodné nájomné zmluvy. Jednotlivé prevádzky teraz prevádzkuje odporca. Svedok neevidoval, či spätne boli vyplatené nejaké tržby z prevádzok. Uviedol, že časť záväzkov bola uhradená zo strany kupujúceho. Tak isto potvrdil, že prijal odstúpenie od zmluvy, ktoré uskutočnil odporca a on to akceptoval. Ide o odstúpenie, ktoré sa nachádza v spise. To, že Ing. Matúš Šandor pôsobil v spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o. ako odborný referent maloobchodných prevádzok, na to sa svedok nepamätal. Po tom, čo ukončil funkciu konateľa, po ňom nastúpil do funkcie p. Macko. Svedok neevidoval ani nejakú pohľadávku navrhovateľa voči spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o.. Potvrdil, že účtovníctvo spoločnosti viedla p. Suchá. Zamestnancov si požíčovali od externej firmy. Čo sa týka odstúpenia od zmluvy, podľa svedka to došlo poštou a uvedenú listinu mu predložila sekretárka. Potvrdil, že ILaS COMPANY s.r.o. viedol jednu účtovnú evidenciu, kde boli zahrnuté všetky pohľadávky a záväzky tejto spoločnosti. Svedok uviedol, že nevie o tom, že by p. Matúš Šandor, ktorý uzatváral zmluvu za kupujúceho mal úmysel ukrátiť navrhovateľa, ako veriteľa.

Svedok Ing. Viktor Macko, konateľ dlžníka odporcu, pri svojom výsluchu dňa 6.6.2014 uviedol, že ohľadom predmetu sporu nemá žiadne vedomosti. Nastúpil ako konateľ do spoločnosti SEXTETO s.r.o. (pred tým ILaS COMPANY s.r.o.) v novembri 2012. Z toho, že ostali nejaké zmluvy spoločnosti eviduje, že došlo k predaju časti podnikov spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o.. Zároveň potvrdil, že eviduje odstúpenie od zmluvy o predaji časti podniku. Nevedel sa vyjadriť, či k nejakému spätnému prevodu pohľadávok, resp. záväzkov na firmy SEXTETO s.r.o. následne došlo. Uviedol, že na spoločnosť je toho času podaný na súd návrh na vyhlásenie konkurzu. Potvrdil, že pozná Ing. Matúša Šandora

cez spoločnosť ILaS MARKET s.r.o., ktorá prevádzkuje sieť maloobchodných predajní ako aj, že je konateľom spoločnosti Rozárka s.r.o.. Účtovníctvo spoločnosti vedie p. Suchá.

Právny zástupca žalobcu zotrval na podanom žalobnom návrhu, pričom poukázal na to, že odstúpenie od zmluvy o predaji časti podniku je neplatné, keďže vzniká pochybnosť o tom, kedy došlo k prevzatíu tohto odstúpenia, ako aj zo samotných skutočností, ktoré sú obsiahnuté v tomto odstúpení. Dôvody, ktoré sa uvádzajú v odstúpení od zmluvy sú irelevantné, pretože predmetom prevodu nemôžu byť práva verejno-právnej povahy. V prípade, že sa kupujúci odvoláva, že nebola spísaná zápisnica o odovzdaní a prevzatí časti podniku, z jednotlivých výpovedí svedkov vyplynulo, že boli spísané protokoly o odovzdaní a prevzatí predmetu prevodu. Zároveň poukázala, že nejde o zmluvu o predaji časti podniku v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka o predaji podniku, pretože predmetom predaja nebola samostatná časť podniku tak, ako je to uvedené v obchodnom zákonníku. V takomto prípade mohlo ísť iba o iný zmluvný typ, kde došlo k prevodu pohľadávok, záväzkov, resp. nejakého majetku medzi kupujúcim a predávajúcim, na čo sa nemôže vzťahovať 6 mesačná lehota na podávanie námietok v zmysle ustanovení obchodného zákonníka tak, ako sa bráni v konaní odporca. Zároveň poukázala, že stav pohľadávok je zjavne nepomerne ku kúpnej cene 1 000,- EUR. Pokiaľ ide o Ing. Matúša Šandora, ten sa nemôže brániť tým, že nevedel ako štatutárny orgán kupujúceho o stave spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o., pretože bol sám zamestnancom spoločnosti ILaS COMPANY s.r.o., ako aj výkonný manažér a riaditeľ divízie maloobchodu. Uvedené vyplýva z jednotlivých listín uložených v zbierke listín, týkajúcich sa tejto spoločnosti.

Právny zástupca odporcu zotrval na tom, že zmluva o predaji časti podniku bola platne uzavretá. Následne došlo k platnému odstúpeniu od tejto zmluvy. Zároveň nie sú pravdivé tvrdenia o tom, že došlo k úbytku majetku dlžníka, pretože došlo k prevodu nie len pohľadávok, ale aj záväzkov, pričom hodnota záväzkov bola vyššia ako hodnota pohľadávok.

Súd ďalšie dôkazy nevykonal, nakoľko účastníci, ktorí boli v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. poučení ďalšie dôkazy na doplnenie dokazovania nenavrhli.

Súd posudzoval takto zistený skutkový stav podľa nasledovných ustanovení zákona:

Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v ods. 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 476 Obchodného zákonníka, zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaníu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu. Zmluva vyžaduje písomnú formu a osvedčené podpisy predávajúceho a kupujúceho.

Podľa § 477 Obchodného zákonníka, na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje. Prechod pohľadávok sa inak spravuje ustanoveniami o postúpení pohľadávok. Na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim. Kupujúci je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť veriteľom prevzatie záväzkov a predávajúci dlžníkom prechod pohľadávok na kupujúceho.

Podľa § 478 Obchodného zákonníka, ak sa predajom podniku nepochybne zhorší vymožitelnosť pohľadávky veriteľa, môže sa veriteľ domáhať podaním odporu na súde do 60 dní odo dňa, keď sa dozvedel o predaji podniku, najneskôr však do šiestich mesiacov odo dňa, keď bol predaj zapísaný do obchodného registra (§ 488 ods. 1), aby súd určil, že voči nemu je prevod záväzku predávajúceho na kupujúceho neúčinný (ods. 1). Ak predávajúci nie je zapísaný v obchodnom registri, môže byť podaný odpor na súde do 60 dní odo dňa, keď sa veriteľ dozvie o predaji podniku, najneskôr však do šiestich mesiacov odo dňa uzavretia zmluvy (ods. 2). Ak veriteľ úspešne uplatní právo podľa odseku 1 alebo

2, je predávajúci povinný voči nemu splniť záväzok v dobe splatnosti a je oprávnený požadovať od kupujúceho poskytnuté plnenie s príslušenstvom (ods. 3).

Podľa § 487 Obchodného zákonníka, ustanovenia § 477 až 486 platia aj pre zmluvy, ktorými sa predáva časť podniku tvoriaca samostatnú organizačnú zložku.

Podľa § 42a ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený (ods. 1). Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou, a a) členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom, b) osobou blízkou (§ 116 a 117) osobe uvedenej v písmene a), c) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmenách a) a b) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, d) právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písmenách a) a b) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom, e) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene d) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c), d) alebo e); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

Podľa § 42b Občianskeho zákonníka, právo odporovať právny úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou. Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. Právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právny nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnomu úkonu proti ich predchodcovi. Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojom obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 80 Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania (žalobou) možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o a) osobnom stave, b) splnení povinností, ktoré vyplývajú zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva, c) určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Zo zisteného skutkového a právneho stavu vyvodil súd tento právny záver:

Účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok (veci, práva a pohľadávky) na úkor veriteľov. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe (tzv. relatívna neúčinnosť), ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo.

Predmetom odporovateľnosti sú právne úkony. Keďže zákon neobmedzuje okruh právnych úkonov (nieť žiadneho taxatívneho vymedzenia), treba uviesť, že môže ísť o dvojstranné, jednostranné, odplatné, bezodplatné a iné právne úkony. Podstatné je, že ide o taký právny úkon, ktorým sa zhoršuje možnosť veriteľa na uspokojenie jeho pohľadávky. Nemusia to byť úkony, ktorými dochádza k scudzeniu majetku dlžníka. Stačí, že ide o také úkony, ktoré znižujú majetkovú podstatu dlžníka na úkor veriteľa.

Odporovať možno len úkonom dlžníka. Len dlžník totiž môže ukrátiť nároky veriteľa. Ak iná osoba než dlžník urobí úkon, ktorým by sa ukrátili práva veriteľa, nemá to za následok vznik odporovateľnosti

Dlžníkov právny úkon musí ukraťovať uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa.

Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá také skrátenie (zmenšenie) majetku, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky v celom rozsahu alebo aspoň sčasti. Z toho vyplýva, že ten, kto odporuje, musí dokazovať kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka. Nestačí, že sa majetok dlžníka zmenšil, musí sa preukázať, že sa zmenšil do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku.

Ďalšími predpokladmi odporovateľnosti sú:

a) k právnemu úkonu, ktorému sa má odporovať, došlo v posledných troch rokoch.

Uvedená lehota sa počíta späť od urobenia úkonu, ktorým sa odporuje; ak je napádaný právny úkon urobený neskôr, nemožno mu už odporovať. Inak povedané, nárok na odporovanie zaniká uplynutím trojročnej lehoty, ktorá začína plynúť od urobenia právneho úkonu (od jeho vzniku). Na uplynutie lehoty troch rokov súd prihliada z úradnej povinnosti, pretože nárok na odporovanie zaniká, nepremičuje sa. Ide o prepadnú (prekluzívnu) lehotu.

b) právny úkon bol urobený s úmyslom ukrátiť veriteľa, ak tento úmysel bol druhej strane známy. Druhou stranou môže byť ktokoľvek, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech.

Preukazovanie toho, či úmysel ukrátiť veriteľa bol známy druhej strane, je zložitou skutkovou otázkou, ktorá by sa mala posudzovať v celom kontexte okolností, za ktorých došlo k právnemu úkonu. Napriek tomu, že zákon používa formuláciu, ktorá by nasvedčovala tomu, že na odporovateľnosť stačí úmysel ukrátiť veriteľa, musí dôjsť k skutočnému (faktickému) ukráteniu. Úmysel sám osebe, bez ukrátenia uspokojenia nároku veriteľa, nestačí na vznik nároku na odporovanie.

c) úmysel ukrátiť veriteľa sa predpokladá pri právnych úkonoch, ktorými boli veritelia dlžníka ukrátení a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a osobami uvedenými v § 42a ods. 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka.

Táto vyvráťiteľná právna domnienka uľahčuje právnu pozíciu veriteľa, hoci aj tu existuje zákonná výnimka. Uvedené totiž neplatí, ak druhá strana dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať.

Podľa § 42a ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, odporovať možno tiež právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou, a a) členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom. Dôkazným bremenom zákon zaťažuje druhú stranu odporovateľného úkonu, keďže ustanovuje, že táto domnienka neplatí len vtedy, ak druhá strana preukáže, že ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Žalobcovi stačí tvrdiť, že napádaným úkonom došlo k jeho ukráteniu. Ak žalovaný (osoba uvedená v § 42a ods. 2 až 4 Občianskeho zákonníka) mieni dosiahnuť zamietnutie žaloby, musí dokazovať vynaloženie náležitej starostlivosti, ktorá však nepostačovala na poznatky o úmysle dlžníka ukrátiť jeho veriteľa. V tejto spojitosti má žalovaný nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť a nadväzne aj dôkazné bremeno.

Aktívna legitímácia v konaní o neúčinnosti právneho úkonu prislúcha ktorémukoľvek veriteľovi, ktorý bol ukrátený napadnutým právnym úkonom, za predpokladu, že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku.

Pasívnu legitímáciu v konaní, predmetom ktorého je odporovateľný právny úkon, má ten, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech. Aj keď odporca namietal svoju pasívnu legitímáciu v konaní, ktorú založil na tom, že platne odstúpil od zmluvy o predaji podniku zo dňa 1.8.2011 a to podaním zo dňa 15.2.2012, súd vychádzajúc z toho, že nie je viazaný právnym posúdením obsahu uvedenej zmluvy podľa § 135 ods. 2 O.s.p., tak ako to urobil príslušný registrový súd, ktorý ju zapísal do obchodného registra ako zmluvu o predaji časti podniku, od 9.11.2011, keďže podľa súdu v danom prípade nejde o zmluvu o predaji časti podniku podľa § 476 v spojení s § 487 Obchodného zákonníka. V ustanovení § 476 ods. 1 Obchodného zákonníka je stanovený typ zmluvy o predaji podniku a sú v ňom uvedené

podstatné časti zmluvy, ktoré táto musí obsahovať, aby išlo o tento zmluvný typ a vzťahovala sa na ňu príslušné ustanovenia ju upravujúce. Ak však predmetom zmluvy o predaji podniku nie je podnik ako celok alebo časť podniku ako samostatná organizačná zložka, nemá takáto zmluva povahu zmluvy o predaji podniku (jeho časti), ako zmluvný typ upravený v Obchodnom zákonníku. V takomto prípade účinky s takouto zmluvou spojené nenastávajú. V prípade predaja časti podniku je nevyhnutné, aby predmet zmluvy o predaji bola taká časť podniku, ktorá tvorí jeho samostatnú organizačnú zložku. Za samostatnú organizačnú zložku pritom možno považovať takú súčasť podniku, u ktorej je vedené samostatne (oddelené) účtovníctvo, týkajúce sa tejto organizačnej zložky, z ktorého najmä vyplýva, ktoré veci, iné práva, prípadne iné majetkové hodnoty slúžia k prevádzkovaniu tejto časti podniku (samostatnej organizačnej zložky), a vymedzuje tým predmet zmluvy o predaji podniku. V konaní vypočutý svedok, Martin Kochman, konateľ predávajúceho jednoznačne potvrdil, že sa u dlžníka sa viedlo iba jedno účtovníctvo. Z uvedeného tak možno usudzovať, že v danom prípade nešlo o predaj časti podniku podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka o predaji časti podniku, ale prípadne o iný zmluvný typ (nepomenovaná zmluva, resp. zmluva kúpna v spojení so zmluvou o postúpení pohľadávok). Preto obrana žalovaného s poukazom na ust. § 478 ods. 1 Obchodného zákonníka, o nepodaní odporu navrhovateľom voči tejto zmluve sa nepoužije. Napokon súd zastáva názor, že aj keby išlo o platnú zmluvu o predaji časti podniku podľa § 476 Obchodného zákonníka, podanie odporu podľa § 478 Obchodného zákonníka má iba účinky s tým spojené, teda že nedôjde k prevodu záväzku predávajúceho (pohľadávky veriteľa) na kupujúceho. Uvedené však nemá vplyv na možnosť a právo veriteľa domáhať sa neúčinnosti právneho úkonu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže jeho účelom je uspokojenie pohľadávky veriteľa z majetku ktorý dlžníkovi ušiel na základe odporovaného právneho úkonu. Uvedené má význam aj pri posúdení platnosti právneho úkonu - odstúpenia od zmluvy o predaji podniku zo dňa 1.8.2011 zo strany odporcu, teda kupujúceho. Tu súd mal za to, že uvedený úkon je neplatný, keďže dôvody tam uvedené nie sú spôsobilé vyvolať zamýšľané právne následky, teda zrušenie zmluvy zo dňa 1.8.2011, keďže tieto dôvody nie sú uvedené v zákone, resp. dohodnuté v zmluve ako dôvody na odstúpenie od uzavretej zmluvy. Z výsluchu Martina Kochmana, konateľa predávajúceho vyplynulo, že došlo k odovzdaniu vecí, resp. práv na ktorých prevode sa zmluvné strany dohodli, dokonca boli vyhotovené jednotlivé zoznamy a podpísané preberacie protokoly, takže tvrdenia o tom, že nebola podpísaná zápisnica o odovzdaní a predaní podniku sa javia ako účelové. Taktiež nemožno akceptovať ako dôvod odstúpenia od zmluvy to, že na kupujúceho neprešli jednotlivé povolenia vydávané orgánmi štátnej správy, ktoré sa vzťahovali na maloobchodné predajne, keďže v danom prípade ide o verejnoprávne vzťahy voči orgánom verejnej moci, ktoré rozhodujú o právach a povinnostiach voči súkromnoprávnym subjektom, teda nejde tu o rovnoprávne postavenie (orgán štátnej správy - podnikateľ) a obsah takéhoto rozhodnutia nezávisí na vôli subjektu súkromného práva (tak ako je to v prípade súkromnoprávných vzťahov, kde sú subjekty navzájom v rovnoprávnom postavení) a preto ním nemôžu subjekty súkromného práva voľne disponovať (previesť). Napokon konateľ odporcu Ing. Matúš Šandor pri svojom výsluchu potvrdil, že určité maloobchodné predajne odporca nanovo prevádzkuje, teda nedošlo k zmareniu účelu zmluvy, pričom odporca si musel byť vedomý toho, že prípadne bude potrebné opätovné určité povolenia na prevádzku jednotlivých predajní, ktoré sú neprevoditeľné a to aj vzhľadom k tomu, že sám mal na starosti chod týchto prevádzok u dlžníka navrhovateľa, ako výkonný riaditeľ a manažér divízií maloobchodu, pred ich predajom pre odporcu. Súd zároveň poukazuje na znenie § 441 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého účinky odstúpenia od zmluvy nevzniknú alebo zaniknú, ak kupujúci nemôže vrátiť tovar v stave, v akom ho dostal, pričom podľa tvrdení konateľa odporcu, Ing. Matúša Šandora vyplýva, že odporca časť prevádzok ešte prevádzkuje, resp. zavrel (teda nešlo o zmenu pri obvyklom použití) a dokonca nevedel uviesť či došlo k spätnému prevodu práv na kupujúceho zo zmluvy zo dňa 1.8.2011. Samotnú pochybnosť o platnom odstúpení vyvoláva aj tá skutočnosť, že v obchodnom registri odporcu, resp. dlžníka navrhovateľa nedošlo k zápisu tejto skutočnosti.

Pokiaľ ide o zákonom stanovenú trojročnú prepadnú (prekluzívnu) lehotu, táto sa počíta spätne od urobienia úkonu, ktorým sa odporuje a na jej uplynutie súd prihliada z úradnej povinnosti. Súd teda ex offio skúmal uvedenú otázku a konštatuje, že táto lehota bola v danom prípade navrhovateľom zachovaná, nakoľko žalobou napádaný úkon - zmluva o predaji časti podniku bola uzavretá dňa 1.8.2011 a žaloba bola súdu doručená dňa 30.7.2013, teda v zákonom stanovenej prekluzívnej trojročnej lehote.

V danom prípade sa navrhovateľ domáhal odporovateľnosti právneho úkonu s tým, že malo dôjsť k ukráteniu uspokojenia veriteľovej vymáhanej pohľadávky. Aktívne legitimovaným na podaní tejto žaloby je veriteľ, ktorý má v čase rozhodovania súdu voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, pričom z hľadiska

ustanovenia § 42a Občianskeho zákonníka nie je rozhodujúce, či ide o pohľadávku splatnú či nesplatnú, prípadne budúci; významné je, že vznikol záväzkový právny vzťah, z ktorého vznikla pohľadávka alebo z ktorého má pohľadávka v budúcnosti vzniknúť. Aktívne vecne legitimovaný k odporovacej žalobe je preto len ten, kto má voči dlžníkovi pohľadávku v čase, keď bol urobený namietaný právny úkon, a to aj pohľadávku nesplatnú alebo pohľadávku, ktorá má na základe vzniknutého záväzkového právneho vzťahu vzniknúť až v budúcnosti. Pohľadávka voči dlžníkovi pritom nemusí byť v tejto dobe ešte vymáhateľná; z hľadiska vecnej legitimácie k odporovacej žalobe postačuje, aby pohľadávka voči dlžníkovi bola vymáhateľná aspoň v čase rozhodnutia súdu o podanej odporovacej žalobe. V danom prípade má navrhovateľ voči svojmu dlžníkovi judikovanú pohľadávku na základe exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 20.8.2010, č.k. 18Cb/167/2009-167, na základe ktorej sa vedie exekučné konania voči dlžníkovi navrhovateľa.

Ďalším predpokladom odporovacej žaloby je, že odporovateľným úkonom dlžníka došlo k zmenšeniu majetku dlžníka v tom smere, že sa tým ukracuje uspokojenie veriteľovej pohľadávky. V súlade s ustálenou súdnou praxou podľa citovaného ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžníkové právne úkony skracujú pohľadávku veriteľa najmä vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, hoci - nebyť týchto úkonov - by sa z majetku dlžníka aspoň čiastočne uspokojil. Veriteľ nesie bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkové právne úkony ukracujú uspokojenie jeho pohľadávky. Z výsluchu súčasného konateľa dlžníka navrhovateľa vyplýva, že na spoločnosť predávajúceho zo zmluvy zo dňa 1.8.2011 bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu. Z charakteru konkurzného konania, ako aj prebiehajúcej exekúcie vyplýva, že dlžník navrhovateľa nedisponuje takým majetkom, ktorým by prípadne uspokojili celú pohľadávku navrhovateľa.

K ukráteniu uspokojenia veriteľovej pohľadávky však nemôže dôjsť v prípade, že dlžníkov právny úkon nemal za následok zmenšenie jeho majetku, pretože za prevedené veci, práva alebo iné majetkové hodnoty dostal dlžník ich obvyklú cenu alebo mu za ne bola inak poskytnutá primeraná (rovnocenná) náhrada. O tzv. ekvivalentný právny úkon dlžníka ide len vtedy, ak za prevedené veci, práva alebo iné majetkové hodnoty sa dlžníkovi naozaj (reálne) dostala ich obvyklá cena alebo iná skutočne primeraná (rovnocenná) náhrada. V danom prípade mal súd za to, že odplatu dohodnutú v zmluve zo dňa 1.8.2011 vo výške 1 000 EUR za predmet prevodu nemožno považovať za primeranú, keďže len hodnota zásob na centrálnom sklade predstavovala sumu 1 144,45 EUR, zásoby v maloobchodných predajniach sumu 428 166,62 EUR a stav v pokladni v jednotlivých PJ sumu 69 145,28 EUR, teda hodnota samotnej hotovosti a vysoko likvidných položiek túto odplatu vysoko prevyšovala. Čo sa týka evidovaných záväzkov, vzhľadom k právnomu posúdeniu samotnej zmluvy, zo zákona na kupujúceho tie neprešli. Bez súhlasu veriteľa podľa § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka, k prevzatíu dlhu totiž nedochádza. Napokon súd poukazuje, že v zmluve zo dňa 1.8.2011 sa kupujúci a predávajúci dohodli, že vzhľadom k obchodnému menu predávajúceho „ILaS“, ktorý vykonával dlhodobu podnikateľskú činnosť v maloobchodných predajniach a toto obchodné meno je všeobecne známe a zaužívané v obchodných vzťahoch a vo vzťahu k odberateľom či dodávateľom ako aj konečným spotrebiteľom, umožní sa odporcovi vo svojom obchodnom mene používať označenie „ILaS“, ktoré ten používa aj naďalej a to bez toho, aby tento podnikateľský prínos pre odporcu bol adekvátne zohľadnený v kúpnej cene.

O úmysle ukrátiť veriteľa sa jedná vtedy, keď dlžník právnym úkonom chcel ukrátiť svojho veriteľa alebo ak vedel, že právnym úkonom môže ukrátiť svojho veriteľa, a pre tento prípad, že ho skutočne ukráti, bol s tým uzročený. Rozhodujúcim je tiež, že odporovaný právny úkon (objektívne) ukracuje veriteľa dlžníka (a že je s tým dlžník aspoň uzročený), prípadný motív, pohnútky dlžníka pre takýto úkon či to, že týmto úkonom plní iný svoj záväzok, pritom nie sú rozhodné. Tak vtedajší konateľ dlžníka Martin Kochman (predávajúci) ako aj konateľ odporcu Ing. Matúš Šandor (kupujúci) pri svojom výsluchu uviedli, že mali vedomosť o tom, že dlžník má viacero veriteľov a finančné problémy. Z uvedeného dôvodu došlo k uzavretiu zmluvy zo dňa 1.8.2011. Preto je jednoznačne preukázané, že dlžník navrhovateľa uzavretím zmluvy zo dňa 1.8.2011 mal úmysel ukrátiť navrhovateľa. Keďže štatutárny orgán odporcu bol zároveň zamestnancom dlžníka na vedúcej pozícii a zároveň odporca bol spoločníkom dlžníka, musel odporca ako kupujúci o tomto úmysle dlžníka vedieť. Napokon podľa § 42a ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, keďže bola zmluva uzavretá medzi dlžníkom ako právnickou osobou a jeho spoločníkom, predpokladá sa, že odporca o tomto úmysle dlžníka vedel. V konaní napokon odporca ani nepreukázal, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

Na strane navrhovateľa boli splnené všetky zákonom vyžadované podmienky na úspešnosť žaloby na odporovateľnosť právneho úkonu, dlžník navrhovateľa previedol zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 1.8.2011 veci a majetkové práva na odporcu s úmyslom ukrátiť svojich veriteľov (navrhovateľa), iným majetkom postačujúcim na uspokojenie pohľadávky navrhovateľa pritom nedisponuje. Uvedeným právnym úkonom došlo k ukráteniu navrhovateľa na uspokojení jeho vymáhateľnej pohľadávky, pričom odporca nevyvrátil prezumovanú domnienku, že mal vedomosť o úmysle dlžníka ukrátiť navrhovateľa. Vzhľadom k tomu súd návrhu vyhovel a určil, že zmluva o predaji časti podniku, uzavretá dňa 1.8.2011 medzi ILaS COMPANY s.r.o. ako predávajúcim a ILaS MARKET s.r.o. ako kupujúcim, na základe ktorej spoločnosť ILaS COMPANY s.r.o. previedla časť svojho podniku na ILaS MARKET s.r.o. je voči navrhovateľovi neúčinná.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd teda zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi trovy konania spolu vo výške 3 921,27 EUR pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 99,50 EUR a trov právneho zastúpenia 3 821,77 EUR.

Podľa § 137 O. s. p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb prislúcha právnenému zástupcovi žalobcu odmena za 4 úkony právnej pomoci po 60,07 EUR + DPH (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie návrhu, účasť na pojednávaní dňa 25.10.2013, účasť na pojednávaní dňa 25.11.2013), za 2 úkony právnej pomoci po 61,87 EUR + DPH (účasť na pojednávaní dňa 24.2.2014, účasť na pojednávaní dňa 6.6.2014), za 1 úkon právnej pomoci po 15,47 EUR + DPH (účasť na pojednávaní dňa 25.4.2014, ktoré bolo odročené bez prejednaní veci), 4 x režijný paušál po 7,81 EUR + DPH, 3 x režijný paušál po 8,04 EUR + DPH, náhrada za uhradený poplatok za vyhotovenie fotokópií zo spisu vo výške 38,28 EUR a kópie zo zbierky listín 3,99 EUR, všetko podľa § 11 ods. 1, písm. a), § 13a ods. 1 písm. a), c), d), ods. 4, § 15 a), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyššie citovanej vyhlášky.

Právny zástupca žalobcu má zároveň nárok na náhradu hotových výdavkov, ku ktorým patria cestovné náklady a náhrada za opotrebovanie, ktoré pri použití osobného motorového vozidla právneho zástupcu žalobcu pri priemernej spotrebe motorového vozidla 5,9 l na 100 km a cene PHM dňa 25.10.2013 vo výške 1,199 EUR za jeden liter, dňa 25.11.2013 vo výške 1,178 EUR za jeden liter, dňa 24.2.2014 vo výške 1,196 EUR za jeden liter, dňa 25.4.2014 vo výške 1,208 EUR za jeden liter, dňa 6.6.2014 vo výške 1,238 EUR za jeden liter pri vzdialenosti Bratislava - Michalovce - Bratislava - 928 km, predstavujú pri ceste na pojednávanie dňa 25.10.2012 cestovné a náhrada opotrebovania 235,47 EUR + DPH, na pojednávanie dňa 25.11.2013 cestovné a náhrada opotrebovania 234,32 EUR + DPH, na pojednávanie dňa 24.2.2014 cestovné a náhrada opotrebovania 235,31 EUR + DPH, na pojednávanie dňa 25.4.2014 cestovné a náhrada opotrebovania 235,96 EUR + DPH, na pojednávanie dňa 6.6.2014 cestovné a náhrada opotrebovania 237,61 EUR + DPH, spolu 1 414,40 EUR. Súčasne má právny zástupca žalobcu v zmysle ust. § 17 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie správnych služieb nárok na náhradu straty času pri ceste zo sídla právneho zástupcu do sídla súdu a späť 47 x 0,5 hod. á 13,01 EUR + DPH, 69 x 0,5 hod. á 13,40 EUR + DPH, spolu 1 843,28 EUR, podľa § 17 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Tropy právneho zastúpenia tak spolu predstavujú sumu 3 821,77 EUR.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. súd zaviazal žalobcu zaplatiť trovy konania právnenému zástupcovi žalovaných.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Michalovce. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods. 1 O.s.p./.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.